

Har tidsregningen gått tapt?

Har
tidsregningen
gått tapt?

Heftet skal ikke selges. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse, utgitt av Guds Verdensvide Menighet.

Norsk utgave av
Has TIME Been Lost?

Heftet opprinnelig skrevet av
Herbert W. Armstrong (1892–1986)
Copyright © 1986 Guds Verdensvide Menighet
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

*Er det mulig å vite sikkert? Ja!
Du kan være sikker! Du kan
bevise hvilken ukedag som i
dag er den samme syvende dag
som Gud hvilte på, velsignet og
satte til side ved skapelsen! Her
er sannheten — seks separate
bevis, som alle er avgjørende og
uimotsigelige — og astronomi-
ens vitnesbyrd. Ja, du kan være
SIKKER!*

LA GÅ at Bibelen sier at den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Videre at Gud ved skapelsen gjorde den syvende dag til hellig tid, og at han har befalt oss å holde den hellig.

Spørsmålet

Men hvordan kan vi i dag vite *hvilken* dag som er den sanne syvende dag som Gud velsignet og gjorde hellig ved skapelsen?

Har tidsregning gått tapt? Er kalenderen blitt forandret? Ble ikke ti dager sløffet av den en gang i tiden?

Og hva med at vi lever på en rund jord? «Vinner» eller «taper» vi da ikke en dag når vi reiser jorden rundt?

Og hva med Josvas lange dag? Forandret den ukesyklusen?

Hvordan kan vi vite at navnet «lørdag», fra «laugardag» — «vaskedag», ble satt på den dag som ifølge den hebraiske kalender er den syvende i uken?

På alle disse spørsmålene finnes det absolutte svar — og mange forskjellige positive måter å bevise dem på. Guds Ord sier: «Prøv alt.» La oss bannlyse alle fordommer. La oss kaste bort forutfattede, tidligere meninger. La oss undersøke saken og finne SANNHETEN.

Tidligere kalenderforandringer

Den kalenderen som nå er i bruk, en romersk kalender, er blitt forandret, men *denne forandringen brøt ikke ukesyklusen*. Før denne forandringen ble den kalt den julianske kalender fordi det var Julius Cæsar som innførte den i år 45 f.Kr. — flere år før Kristi fødsel. Den eneste senere forandring ble forordnet av Pave Gregor, og siden da er den blitt kalt den gregorianske kalender.

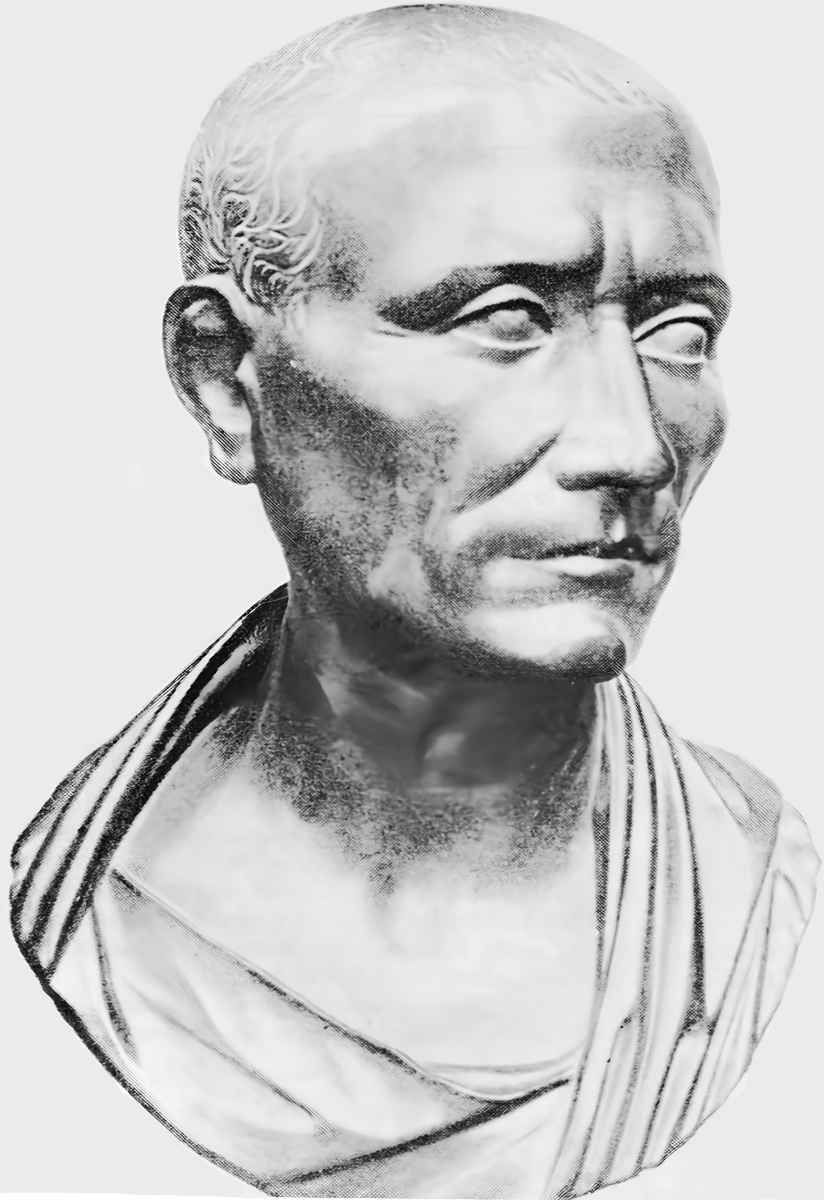
Den julianske kalender var ufullkommen — den satte inn skuddår for ofte. I 45 f.Kr. antok man at året var nøyaktig 365 1/4 dag, og for å ta med den ekstra fjerdedels dagen hvert år, la man til en dag til februar hvert fjerde år. Men man oppdaget senere at året var 12 minutter og 14 sekunder kortere enn dette. Følgelig, på pave Gregors tid hadde kalenderen forskjøvet seg ti dager i forhold til årstidene slik den var på tiden for kirkemøtet i Nikaia i år 325. Resultatet var at vårjevndøgn falt på 11. mars istedenfor på 21. mars.

For å rette på dette, ble ti dager sløyfet av kalenderen. Men de ble bare sløyfet fra antall dager i måneden, *ikke* fra antall dager i uken. En mann ved navn Lilius foreslo metoden som ble brukt for å gjøre forandringen. I *Catholic Encyclopedia*, bind 9 s. 251, under artikkelen «Lilius», hvor denne forandringen blir forklart, leser vi : «Ethvert tenkelig forslag til forandring ble således foreslått, bare én mulighet ble aldri nevnt, og det var å fravike fra syvdagersuken.»

I *Catholic Encyclopedia*, bind 3 s. 740, artikkelen «Chronology», leser vi: «Det må legges merke til at dagenes rekkefølge i den kristne periode aldri er blitt brutt. Da derfor Gregor 13 reformerte kalenderen i 1582, ble torsdag 4. oktober etterfulgt av fredag 15. oktober. På samme måte ble i England onsdag 2. september 1752 fulgt av torsdag 14. september.»

Siden det var katolikkene som forandret kalenderen, er *Catholic Encyclopedia* den best tenkelige historiske autoritet på området og dermed et uomtvistelig bevis.

For at leseren skal kunne forstå dette klart og se hva som ble gjort med kalenderen, trykker vi den kalenderen det gjelder på neste side. Forandringen ble gjort i Spania, Portugal og Italia i 1582. Her er kalenderen for oktober 1582.

JULIUS CÆSAR bestemte at en kalender som var beregnet av den greske astronomen Sosigenes, skulle bli brukt fra år 45 f.Kr. Kalenderen, oppkalt etter Julius Cæsar, ble brukt til år 1582.

OKTOBER

1582

søn	man	tir	ons	tor	fre	lør
	1	2	3	4	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Du vil legge merke til hvordan ti dager ble utelatt. En dag var den 4. og den neste var den 15. oktober. Men den 4. var torsdag og den neste dag var *fredag*.

For å gjøre det enda klarere, så var den 29. september det året en sabbat, en lørdag. Den 30. var søndag. 1. oktober var mandag, den 2. var tirsdag, den 3. onsdag, den 4. torsdag og neste dag var fredag. Men den var ikke den 5., den var den 15. Og følgende dag var lørdag den 16. Lørdag 16. oktober kom altså nøyaktig en syvdagersuke etter den foregående lørdagen, 29. september. Det hadde vært nøyaktig syv dager, syv solnedganger, fra den ene sabbaten til den neste. Forandringen i kalenderen *forandret ikke på noen måte sabbaten eller rekkefølgen på ukedagene*.

De ikke-katolske land nektet imidlertid å forandre sine kalendere på pavens befaling. En del protestantiske land, bl.a. Danmark-Norge, fortsatte med den gamle julianske kalender frem til år 1700. Og mens deres dager i måneden var forskjellige, så var dog deres ukedager nøyaktig de samme som i Rom. De som holdt sabbat i Norge, holdt den samme lørdagen som også ble kalt lørdag i Rom. De som holdt søndag, holdt samme dag såvel i Rom hvor kalenderen var blitt forandret, som i de land hvor den ikke var blitt det.

I Danmark-Norge skjedde forandringen i februar 1700, idet man som vist nedenfor sprang direkte fra søndag 18/2 til mandag 1/3:

søn	man	tir	ons	tor	fre	lør	1700
				1	2	3	} febr.
4	5	6	7	8	9	10	
11	12	13	14	15	16	17	
18	1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13	} mars

GREGOR 13, den store — pave (1572–1585), korrigerede feilen i den julianske kalender. Hans kalender, den gregorianske kalender, er den som i dag er i bruk.

Dette var siste mulighet for kun å utelate 10 dager, da år 1700 var skuddår i den julianske kalender, men ikke i den gregorianske.

De engelsktalende land forandret kalenderen i 1752 og Sverige ett år senere. På den tid var det nødvendig å utelate 11 dager. I Russland ble kalenderen først forandret i 1918, etter to nye århundreskift. I 1907 ble derfor den dagen vi kalte 14. august, av russerne kalt 1. august. Våre kalendere var innbyrdes 13 dager forskjøvet. Likevel ble den samme dag kalt lørdag i begge land. I begge land falt lørdag på samme dag i uken. Etter kalenderforandringen i Russland er fortsatt deres søndag identisk med vår søndag og deres lørdag vår lørdag. Som kilde henvises til den ovennevnte artikkelen «Chronology» i *Catholic Encyclopedia*.

Ganske visst besluttet verdens nasjoner i en konferanse sommeren 1972 mot tre stemmer (Israel, Japan og Norge) å endre kalenderens utseende slik at det skulle *se ut som om* mandag var ukens første dag og søndag dens syvende.

For å illustrere forandringen er de to siste ukene i 1972 og de to første ukene i 1973 satt opp under hverandre nedenfor:

DESEMBER							1972
søn	man	tir	ons	tor	fre	lør	
17	18	19	20	21	22	23	
24	25	26	27	28	29	30	
31							
JANUAR							1973
	man	tir	ons	tor	fre	lør	søn
	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14

Denne endringen av ukens startpunkt er ikke adoptert av alle land. De engelsktalende land produserer fortsatt kalendere hvor søndag og ikke mandag er første dag i uken.

Videre var endringen kun en endring av ukens startpunkt, og *ikke* en endring av navnene på dagene i ukesyklusen.

sen som sådan. Lørdag 6. januar 1973 falt nøyaktig syv dager etter lørdag 29. desember 1972. Og de datoene som siden da har falt på hva som kalles lørdag i Skandinavia, f.eks. lørdag 6. januar 1973, er fortsatt identisk med de datoene som har falt på en lørdag i de engelsktalende land.

Slik ser vi altså at kalenderen som har vært gyldig fra år 45 f.Kr. — før Kristi fødsel, er et bevis på at det aldri har vært noen forandring i ukesyklusen *fra Kristi tid til nå*. Lørdagen i dag er den samme syvende dag i uken som den var på Kristi tid. Vi kan derfor være sikre på at vi holder den samme sabbatsdag som Kristus holdt, han som har gitt oss et forbilde — den samme dag som han sa han var Herre over (Mark. 2:28).

Å vinne eller tape en dag ved å reise jorden rundt

La oss så betrakte argumentet om at man «vinner en dag» eller «taper en dag» avhengig av hvilken vei man reiser jorden rundt.

Har det noensinne slått deg hvordan det gikk til at Jona befant seg på et vilt, opprørt hav, slik at han kunne bli slukt av den store fisken? Jona fikk befaling fra Gud om å utføre et bestemt oppdrag. Men Jona ville ikke lyde. Derfor gikk han ombord på et skip, i et forsøk på å unnsnippe «fra Herrens åsyn». Les Jona 1:1-3. Var det ikke tåpelig av Jona å tro at han ved å reise bort hjemmefra i en båt, kunne unnsnippe Guds befaling?

Men vi har mange moderne jonaer. De prøver å fortelle oss at et bestemt bud, som Gud selv med egen røst gav til hele sin menighet, ikke virkelig kan adlydes hvis vi bare går ombord i en båt og reiser langt hjemmefra, enten østover eller vestover. Dette budet sier: «Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den . . . den sjunde dagen er Herrens, din Guds, sabbat» (sv. overs. av 1917). Gjorde Gud dette budet så komplisert at det kreves astronomer for å fortelle oss hvordan det skal adlydes?

For noen som ikke tar seg tid til å tenke dypt nok, kan det se ut som om man taper en dag om man reiser jorden rundt vestover, eller vinner en dag om man reiser østover. Men dette tapet eller denne vinningen er tilsynelatende, ikke virkelig.

Tenk på hva som ville skje om dette var tilfelle. Tenk deg to tvillingbrødre, en som reiser vestover rundt jorden, den andre østover. Hvis den ene virkelig taper en dag, mens den andre vinner en dag, da blir den ene etter en slik reise to dager eldre enn sin tvillingbror. Hvis de reiste tilstrekkelig mange ganger rundt jorden, ville den ene med tiden bli gammel nok til å være far til sin egen tvillingbror! Dette er latterlig, men det illustrerer poenget.

Når man reiser, blir ens dager ikke like lange. Den som på en dag reiser med fly fra London til New York, vil oppdage at denne spesielle dagen for ham er 29 timer, fordi solen går ned fem timer senere i New York enn i London, og derfor er det fem timers forskjell mellom disse to byene. Hvis mannen vender tilbake, også med fly, finner han at hans dag på hjemreisen blir på sammenlagt 19 timer.

Hvis han reiser fra London kl 05.00, og ankommer New York nøyaktig tolv timer senere, vil hans klokke vise 17.00, men alle klokkene i New York vil vise 12.00. For å lese av tiden slik de andre gjør det, må han stille klokken sin fem timer tilbake.

Hvis han fortsetter å reise vestover jorden rundt, vil han måtte fortsette å stille klokken tilbake, til han til slutt har trukket 24 timer fra sin klokke når han har nådd rundt til London igjen. Men mistet han i virkeligheten en dag av sitt liv? Selvfølgelig ikke. Det var bare måten å telle tiden på som ble forandret. Så et slikt resonnement er bare et triks utformet for å forvirre folk og for å rettferdiggjøre dem i deres ulydighet mot Guds bud. Synd er lovbrudd (1. Joh. 3:4), og syndens lønn er døden (Rom. 6:23).

Hva er en dag?

Den korrekte definisjon i Bibelen på et døgn er ikke 24 timer på en klokke konstruert av mennesker, men tidsintervallet fra solnedgang til solnedgang. Et døgn blir ikke målt ved jordens rotasjonsbevegelse *pluss våre* bevegelser på jorden.

Sabbaten skal holdes «fra den aften til den neste» (3. Mos. 23:32). En dag slutter og en annen begynner når solen går ned (se Mark. 1:32; Luk. 4:40). Historien viser at det frem til et par hundre år etter Kristus alltid var skikk å slutte og begynne døgnet ved solnedgang.

Vi lever på en rundt jord. Et døgn blir målt ved jordens omdreining om sin akse i forhold til solen. Siden sabbaten begynner og slutter ved solnedgang, holder vi den der vi oppholder oss fra og til solen går ned på det stedet. Men solen går ned fem timer tidligere i London enn i New York, følgelig begynner sabbatsholderne i London sin sabbat fem timer før de begynner i New York, forutsatt at man følger Guds forordninger.

Konklusjonen på alt dette er at vi holder dagen når dagen kommer til oss.

Jerusalem vil bli Guds hovedkvarter på jorden. Det var der Jesus holdt sabbaten, og vi vet at han gjorde det rette. Autoriteter mener det var under Guds inspirasjon at menneskene ble ledet til å sette den internasjonale datolinje (hvor man på grunn av jordens rotasjon rundt sin akse må legge til ellet trekke fra en dag når man passerer den) midt i Stillehavet hvor svært få blir berørt av den, og ikke langt fra diametralt motsatt på kloden i forhold til landmassene hvor Jerusalem befinner seg.

Slik tiden nå blir beregnet, holder sabbatsholdere verden over den samme sabbat *etter hvert som den kommer til dem*, og den er og har alltid vært identisk med den syvende dag i uken i JERUSALEM. Men fordi Bibelen forteller oss at vi skal begynne vår sabbat ved solnedgang, og solen ikke går ned på samme tid på de forskjellige deler av jorden, begynner sabbatens hellige timer i Kina flere timer tidligere enn i Jerusalem — og tilsvarende i Amerika flere timer senere enn i Jerusalem. Men alle over alt på jorden, fra og med midt i Stillehavet, halvveis rundt jorden fra Jerusalem, holder den samme dagen som holdes i Jerusalem etter hvert som *den kommer til dem*. De som holder søndag, har ingen problemer med å beregne når *deres* søndag kommer til dem hvor de enn er på jorden. Vi kan ikke komme oss bort fra denne sannheten, selv ikke på et skip.

Josvas lange dag

Det finnes enda et argument. Josvas lange dag da solen stod stille «nesten en hel dag», blir mistolket på en slik måte at det skal vise at søndag er den syvende dag i uken.

Man finner Bibelens beretning i Josva 10:12-14: «Og Josva talte til Herren . . . og han sa så hele Israel hørte det:

Stå stille, sol, i Gibeon, og du måne, i Ajjalons dal! Og solen stod stille, og månen ble stående . . . og drygde nesten en hel dag, før den gikk ned.»

På grunn av dette er et snedig argument, fulgt av et diagram, ment å skulle vise at våre dagers søndag i virkeligheten er fortsettelsen på den syvende dag fra skapelsen. Kjernen i argumentet er følgende:

«Josva viste at solen og månen var få minutter fra å gå i konjunksjon i den stilling han plasserte dem i, da han utstedte sin befaling. Denne uken inneholdt dermed en 24-timersperiode uten en tilhørende soloppgang og solnedgang . . . Professor Totten har klart påvist at konjunksjonen ville inntreffe tirsdag kl 11.13 . . . Ifølge det medfølgende diagram er det tydelig at denne spesielle uken, fra sabbatsdag til sabbatsdag, bare hadde seks soloppganger og seks solnedganger, selv om den inneholdt de nominelle syv 24-timersperiodene . . . Idet vi teller etter 24-timersperioder, kan man se at lørdag er den syvende dag. Hvis vi imidlertid teller våre dager etter solnedgangene, er det klart at søndag blir den syvende dag fra skapelsen.»

Her er en reproduksjon av diagrammet som blir brukt for å representere dette argumentet:

	← Uke på 7 x 24 timer →									
Sollid	7.	1.	2.	3.		4.	5.	6.	7.	1.
Ukedag	lør	søn	man	tir	ons	tor	fre	lør	søn	man
Deling av 24 timer i natt og dag					Josvas lange dag					
Dagnr.	7.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.
Timeantall	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24

NB: Hvis Josvas lange dag var blitt talt som to dager i den historiske beretning, som «tirsdag» og «onsdag» ifølge dette trick-diagrammet, og nummerrekkefølgen på dagene hadde kommet til oss på den måten, da hadde diagrammet vært riktig. Men den ble talt som én dag. Den dagen som ovenfor (t.h.) er kalt søndag, kaller vi LØRDAG i dag, den sanne syvende dag.

Leseren kan sikkert se hva som er galt med argumentet og diagrammet. Først blir det hevdet: «Ifølge det medfølgende diagram er det tydelig at denne spesielle uken, fra sabbatsdag til sabbatsdag, bare hadde seks solopp ganger og seks solnedganger.» Dette er sant ifølge dette diagrammet, men ikke ifølge Guds Ord! Diagrammet er galt!

Hva er galt? Ganske enkelt dette: Gud sier: «Fra den aften til den neste skal I holde eders sabbatshvile.» Dagene i uken blir talt fra solnedgang til solnedgang ifølge utmålingen av dagene i 1. Mosebok 1. Der blir det sagt hver dag at «det ble aften og det ble morgen, første dag», «annen dag» osv. Intet sted sier Guds Ord at «de første 24 timene passerte, første dag. Og de neste 24 timene passerte, annen dag» osv. Gud teller ikke tiden i henhold til ur laget av mennesker. Gud teller dagene etter antall solnedganger.

Her i dette diagrammet kalte det mennesket som tegnet det, denne Josvas lange dag for *to* dager — tirsdag og onsdag. Er dette i harmoni med Bibelen? Kaller Bibelen denne lange dagen for *to* dager? Legg merke til at når Bibelen taler om det, i Josva 10:14, sier den uttrykkelig: «Og aldri har det vært en dag som denne, hverken før eller siden.» Bibelen kaller den en dag — bare én dag. Men for å vri på forholdet for å få det til å stemme med den allmenne og populære oppfatning om å helligholde den hedenske søndag, må denne ene dagen telles som *to* dager. Men det er det stikk motsatte av hva Skriften sier.

Dernest forvirrer dette argumentet listig leseren ved dels å telle antall 24-timersperioder og dels ved å telle antall solnedganger. Opphavsmannen til dette argumentet bruker 24-timersperioder for å få fredag — den faktiske sjette dag i uken — til å se ut som lørdag, den syvende dagen. Så snur han saken på hodet og teller på ny de samme dagene, men denne gang etter antall solnedganger for å få SØNDAGEN til å komme ut som den syvende dag.

Det er listig gjort, men det er et bedrag. Vi kan ikke telle døgnene som 24-timersperioder. Gud teller døgnene ut fra solnedganger.

Josvas lange dag var omtrent 36 timer på en vanlig klokke, men det var én dag, og Bibelen kaller den en dag og sier spesielt at den var forskjellig fra andre dager — «aldri har

det vært noen dag» — ikke «dager», men «dag» — «som denne, hverken før eller siden.» Pronomenet «denne» står i entall. Bare én dag. Så sier Gud! Guds uke består ikke av syv 24-timersperioder, men av syv døgn regnet etter solnedganger. Nedenfor følger et diagram som viser hvordan det virkelige henger sammen, ifølge Bibelen og med Guds tidsregning:

← Uke på syv dager, talt etter solnedganger →									
Soltid	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.
Ukedag	søn	man	tir	ons	tor	fre	lør	søn	man
Deling av natt-dag-perioder	■	■	■ 36 timer dagslys denne dag	■	■	■	■	■	■
Dagnr.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	1.	2.
Timer pr. døgn	24	24	48	24	24	24	24	24	24

NB: Dagene ble dengang og ned gjennom historien til våre dager regnet etter dette diagrammet og ikke etter det første. Lørdag er den SANNE syvende dag fra skapelsen av.

Et knep for å villede

Kan du se hvordan man forsøker å villede med det første diagrammet?

Josvas lange dag», som det klart blir kalt i diagrammet — en dag — en eneste dag — blir kalt «tirsdag» og «onsdag», som om den var to dager. Men nederst på diagrammet blir den tellet som ukens tredje og fjerde dag — to dager. Øverst på diagrammet blir den så nummerert på ny og da på en annen måte — som én dag, ukens «tredje dag». Dagen som blir kalt «lørdag», fremkommer ved at man teller Josvas lange dag som to dager.

Når man teller på denne måten, blir denne dagen gjort til den syvende dag i uken. Ved å nummerere den på ny som én dag på øverste linje — ukens tredje dag — blir den dag han har kalt torsdag, ukens fjerde dag, fredag ukens femte dag og lørdag ukens sjette dag. Dette gjør så selvsagt søndag til den syvende dag.

Nå kan ikke denne «Josvas lange dag» både være to dager, tredje og fjerde dag i uken, slik som den telles i den

nedre linjen, og samtidig være én dag, den tredje dag, slik som fremstilt i den øvre linjen.

Hva er den? Ukens tredje dag, tirsdag, eller den tredje og fjerde dag, tirsdag og onsdag? Siden Bibelen kun omtaler den som én dag og ikke to dager, er den bare én dag, tirsdag, ukens tredje dag, som vist på det korrekte diagrammet.

Feilen i det første diagrammet er at denne dagen blir kalt én dag på ett sted og to dager på et annet. Faktisk var den bare én dag, tirsdag, ukens tredje dag. Den dagen som han har kalt lørdag, er derfor ikke lørdag i det hele tatt, men faktisk fredag, ukens sjette dag. Og syvende dag i uken skulle ikke bli kalt søndag som i hans diagram, men lørdag som i det andre diagrammet. Og det er nøyaktig slik den egentlig ble talt ned gjennom historien! Det er helt klart at det første diagrammet er en villedende forfalskning.

Men la oss nå som det endelige og avgjørende bevis huske at for å fastslå hvilken dag som er den sanne sabbat — den sanne syvende dag som Gud fra skapelsen gjorde hellig, *er det ikke nødvendig å gå lenger tilbake enn til Kristi tid!*

For hvis dette argumentet med Josvas lange dag er riktig, da vanhelliget Jesus den sabbat som Gud hadde gjort hellig, idet han holdt den sjette, ikke den sanne syvende dag. Og hvis vi anklager Jesus for det, da anklager vi ham for å ha syndet, for synd er lovbrudd, og ingen vil påstå at budet om sabbaten var opphevet på Jesu tid. Hvis han syndet, da er vi uten håp!

Men vi vet at Jesus visste hvilken dag som var den rette. Han var Skaperen og Herren over denne dagen (Mark. 2.27–28). Han holdt den sanne sabbat, og kalenderens historie beviser at lørdagen i dag er nøyaktig samme syvende dag som Jesus holdt, og vi skulle selvsagt ønske å holde samme dag som Jesus holdt.

Gikk tidsregningen tapt mellom Adam og Moses?

Adam ble skapt og var levende da solnedgangen kom skapelsesukens sjette dag — da Gud hvilte fra sin gjerning. Adam visste hvilken dag som var den syvende. Jesus kalte Abel «rettferdig» (Matt. 23:35), så Abel holdt sabbaten hellig. Enok «vandret med Gud», så Enok holdt sabbaten hellig, og han

«ble borte» mindre enn 100 år før Noa. Hele denne tiden visste de hvilken dag som var den syvende. Adam levde samtidig med Metusjalah i 243 år, og til Lamek var 56 år gammel. Disse mennene visste hvilken dag som var den syvende. Metusjalah levde samtidig med Noa i 600 år, mens Lamek levde samtidig med Noa i 595 år.

Noa lærte sannelig fra dem og andre hvilken dag som var den samme syvende dag. Og Noa holdt den hellig, siden han var en rettferdighetens forkynner (2. Pet. 2:5), og «alle dine bud er rettferdighet» (Sal. 119:172).

Sem var også rettferdig, og han levde til Abraham var 150 år. Noa døde bare ca. to år før Abraham ble født. Abraham holdt Guds sabbat (1. Mos. 18:19; 26:5). Det samme gjorde hans sønn Isak, sønnesønnen Jakob og oldebarnet Josef, som alle overholdt budene på rettferdig vis (Sal. 119:172). Nei, tidsregningen gikk ikke tapt til den tid da Josef levde.

Men etter Josefs død ble Israels (Jakobs) barn trelle i Egypt. Dette er beskrevet slik: «Så satte de arbeidsfogder over dem til å plage dem med tvangsarbeid . . . Og egypterne tvang Israels barn til å trelle for seg, og de forbitret livet for dem med hardt trellearbeid . . .» (2. Mos. 1:11, 13–14).

Egypterne holdt ikke sabbaten. De pisket israelittene i deres trellearbeid, på sabbatene som på andre dager. I løpet av 150–175 år, flere generasjoner, fikk derfor disse israelittene ikke lov til å holde sabbat. De hadde ikke noe presteskap. Det fantes ingen sabbats- eller religiøs gudstjeneste. Antagelig ble det ikke gitt noen religiøs undervisning. Det er i alle fall sikkert at ingen ble tillatt i organisert fom.

Og det fantes ingen BIBEL, ingen nedskreven opptegnelse av Guds instruksjon eller lov! Bibelen sier: «Herrens ord blir evinnelig.» Hvis noe av Guds inspirerte Ord hadde vært nedskrevet før Moses, vil'e vi hatt det i dag. Den første del av Skriften ble nedskrevet av Moses, *etter* at israelittene ble utfridd fra trelldommen i Egypt.

Det slektledd av israelitter som Moses førte ut av Egypt, hadde ikke hatt noen religiøs instruksjon eller opplæring. Antagelig visste de lite om sabbaten. Tidsregningen kunne ha gått tapt — for dem! Men hvis så, da åpenbarte Gud den gjennom forbløffende mirakler!

Gud åpenbarte skapelsens sabbat til Israel

I Mose dager åpenbarte Gud skapelsens sanne sabbat til alle Israels barn gjennom mannaregnet fra himmelen.

Ved Sin-ørkenen knurret og klaget de over mangel på mat, to uker før de kom til Sinai. Den Evige sa: «Se, jeg vil la regne ned brød fra himmelen til eder . . . således vil jeg prøve dem, om de vil følge min lov eller ikke.»

Dette gjelder hvorvidt vi vil holde Guds lov eller ikke. Å være ulydig er å synde. Og Moses og Aron sa til folket: «I aften [ved solnedgang] skal I kjenne at det er Herren som har ført eder ut av Egyptens land, og i morgen skal I få se Herrens herlighet.»

«Og Moses sa til Aron: si til hele Israels barns menighet: Kom frem for Herrens åsyn . . . Da så Aron talte til hele Israels barns menighet, vendte de seg mot ørkenen, og se, Herrens herlighet åpenbarte seg i skyen . . . Da det nå ble aften [skumring], kom det vaktler og dekket leiren, og om morgenen var det et lag av dugg rundt omkring leiren» (2. Mos. 16:4-13).

Legg merke til dette, det var en religiøs samling på denne dagen, og Herrens herlighet kom til syne. Vaktlene kom ikke før solen hadde gått ned. Og hvorfor ikke? Fordi dette var en sabbatsdag. Ved solnedgang, da den var over, kom vaktlene, og folket hadde det privilegium å kunne sette i gang arbeidet med å samle inn mat til å spise.

Neste morgen kom mannaen. Dette var ukens første dag. Hvis de forsøkte å spare noe manna til neste dag, da vokste det mark i den, og den stank (v. 20). Den sjette dagen (v. 22) kom det dobbelt så meget fra himmelen, og alle samlet dobbelt så mye. Så sa Den Evige på denne sjette dagen: «I morgen er det sabbat, *hellig* sabbat for Herren» (v. 23). De la den til side til neste dag, og denne dagen vokste det ikke mark i den, ei heller stank den.

Men denne syvende dag må noe av folket ha trodd at tidsregningen hadde gått tapt. De var som enkelte moderne folk som ikke er sikre på hvilken dag sabbaten faller på, eller om det betyr noe. De gikk ut for å sanke på den syvende dag (v. 27) — OG DE FANT IKKE NOE! Denne dagen sendte ikke Gud noe! Så gjennom tre mirakler viste Gud dem hvilken dag som var skapelsens riktige sabbat.

Tidsregningen kunne ikke ha blitt rotet til eller gått tapt under det strenge mosaiske system mellom denne tid og Kristi tid. Vi har vist at Josvas lange dag kun var én dag, og at den ikke endret tidsregningen på noen måte. Hvis den gjorde det, da holdt Kristus gal dag, slik vi har påpekt! Slik kommer vi til Kristi tid med vissheten om at tidsregningen ikke var gått tapt til da.

Jødefolkets bevis

Hvis vi nå er overbevist om at Jesus gav oss det rette forbilde og at han holdt den rette syvende dag, trenger vi ikke ha flere vanskeligheter.

Legg merke til at dagen som Jesus holdt etter sin sedvane (Luk. 4:16) var samme dag som alle jøder holdt, for de var da samlet til gudstjeneste i synagogen, vers 17, 20.

Omtrent 43 år etter dette ble jødene drevet ut og spredt til alle jordens land. Fra den gang til nå har de vært adskilt, spredt i alle land. Gjennom middelalderen hadde jødene i Kina ingen kontakt med jødene i Afrika, og de i Europa ingen kontakt med jødene i Afrika. Og likevel, da kontakten i våre dager ble gjenopprettet i alle deler av verden, finner vi *ingen* forvirring blant jødene over tidsregningen.

Hvis tidsregningen var gått tapt, ville jødene i en del av verden ha holdt en dag, og jødene i andre deler andre dager. Men overalt, i hvert eneste land på jorden, finner vi at jødene har holdt den selvsamme dag — den dagen vi kaller lørdag — den sanne syvende dag.

Det jødiske folk er hele verdenshistoriens under — og de er enda et bevis på at vi ikke har tapt sabbaten. Spør en hvilken som helst ortodoks jøde i dag om han har tapt sin sabbat. Sannelig, en slik tanke ville være det rene vrøvl for ham. Han er ikke i tvil!

Menighetens bevis

Et annet bevis! Vi har historien om Guds sanne menighet ned gjennom hvert århundre fra Kristus til nå. Den har alltid vært en menighet som holdt sabbaten.

Slik det var profetert i Åpenbaringen 12:6, måtte den sanne menighet gjennom middelalderen flykte ut i ødemarken

for å unngå Romerrikets jurisdiksjon som var dominert av den katolske kirke.

I år 363 e.Kr. vedtok kirkelederne på kirkemøtet i Laodikeia en rådsslutning som fastslo dødsstraff for dem som holdt sabbaten. Mange sanne kristne led martyrdøden for å holde denne dagen. Når mennesker var villige til å gi sitt liv for å holde Guds bud, tror du da den rette dagen kunne gå tapt for dem?

Og når vi nå kommer til vår egen tid, holder den *sanne* kristne kirke den dagen som vi kaller lørdag — samme dag som jødene har holdt ned gjennom alle år fra Kristus og til nå.

Fornuftens bevis

Her er enda et bevis. Hvorfor skulle tidsregningen gå tapt? Hvordan *kunne* den gå tapt? Stans opp og tenk! Et menneske kunne kanskje våkne opp en lørdag morgen og tro at det var fredag og på den måten vente til søndag for å holde sin sabbat. Men for at tidsregningen skulle gå tapt, måtte ikke bare ett, men alle mennesker i byen hans — hver person i alle kommuner, fylker og land i hele verden — hver person i alle land på jorden — våkne opp den samme morgen med samme forestilling! Tror du det er mulig? Og dog må du tro at dette har hendt om du tror at tidsregningen har gått tapt.

Astronomiens vitnesbyrd

Til slutt har vi astronomiens vitenskapelige bevis. Vi siterer fra offisielle regjeringsuttalelser til Folkeforbundet, utgitt 17. august 1926 i et offisielt Forbundsdokument.

Finlands regjering presenterte følgende betenkning fra en av landets astronomer: «Denne reform [kalenderreformen forelagt forbundet] ville bryte *ukeinndelingen, som har vært fulgt i tusenvis av år*, og derfor er blitt helliget ved bruk gjennom uminnelige tider.»

Frankrikes regjering presenterte de følgende uttalelser fra to av dets ledende astronomer: «Et vesentlig punkt er ukens kontinuitet... *en kontinuitet som har eksistert i så mange århundrer.*» «Ukens kontinuitet... er uten tvil den eldste vitenskapelige institusjon som er testamentert oss fra oldtiden.» Prof. D. Eginitis, leder for observatoriet i Aten og

medlem av Forbundskomiteen, uttalte: «Ukens kontinuitet . . . har gått tvers gjennom århundrene og alle kjente kalendre og er fortsatt intakt.»

Og slik kunne vi fortsette. Men dette får være nok. Vi har presentert historiens bevis, kalenderens bevis, det jødiske folks bevis, den sanne kirkes martyrs bevis, fornuftens bevis og astronomiens vitneutsagn.

Og vi kan legge til et like uomtvistelig bevis som noe, nemlig den katolske kirkes bevis. Den bevarte gjennom århundrene sin søndag intakt som dagen ETTER syvendedags-sabbaten, som Jesus og de første apostlene holdt. Våre dagers katolske prest er like lite i tvil om at hans søndag er den sanne første dag i uken som jøden er om Guds sabbat.

Ville Gud sette til side en bestemt dag, gi den sin velsignelse (1. Mos. 2:1-3), gjøre den hellig, befale at den *til evig tid* skal holdes hellig, og så la denne hellige tid gå så tapt at vi ikke kan vite når den skal holdes?

Tidsregningen gått tapt? Om så var, da er du og jeg fortapt, for det er en SYND å vanhellige Guds sabbat! Det er det fjerde punkt i loven.

Synd er lovbrudd (1. Joh. 3:4), og hvis vi bryter bare ETT av dens punkter — et hvilken som helst av dem — så er vi skyldige syndere (Jak. 2:8-11).

De aller siste av Jesu ord som er nedtegnet, sier: «Salige er de som gjør hans [Faderens] befalinger, at de kan få utgang til LIVETS TRE» (Åp. 22:14; Lindberg).

SUPPLERENDE LESESTOFF

Guds Verdensvide Menighet utgir mange fargerike, opplysende hefter innen et vidt spekter av bibelske emner. Fire er nevnt nedenfor.

Hvorfor ble vi født?

Ble mennesket skapt og plassert her av en intelligent og allmektig Skaper, og i en bestemt hensikt? Og hva var i så fall denne hensikten — og hvorfor er menneskeheten så totalt uvitende om den?

Hva menes egentlig med frelse?

Hva er frelse? Er det et sted, et mål, en tilstand eller en belønning? Ikke en av hundre vet hva frelse er eller hvordan den kan oppnås. Gjør du?

Hvilken dag er den kristne sabbaten?

Betyr det noe hvilken dag vi holder? Ble sabbaten bare gitt til jødene? Er de kristne befalt å holde søndagen som Herrens dag?

Alt om vanndåp

Er vanndåp vesentlig for frelse? Hva med tyven på korset, ble han frelst uten dåp? Hvilken måte å døpe på er korrekt, å bestenke, overhelle eller full neddykking? Bør spebarn og barn bli døpt?

Skriv etter dine egne eksemplarer av de ovennevnte publikasjoner. De sendes gratis som en opplysningstjeneste i offentlighetens interesse.

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

- Norge:** Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2
- Danmark:** Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C
- Sverige:** Den Enkle Sannhet, Postbox 5380, S-102 46 Stockholm
- Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten:** The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU
- Tyskland:** Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland
- Sveits:** Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7
- Frankrike:** Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14
- Spania:** Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080-Madrid
- Holland og belgisk Flandern:** Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland
- Italia:** La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma
- Israel:** Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem
- Canada:** Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2
- Canada (fransktalende):** Le Monde à Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5
- Mexico:** Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06500 D.F.
- Syd-Amerika:** Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia
- Vestindia:** Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936
- Australia, India, Sri Lanka og Sydøst-Asia:** Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia
- New Zealand og Stillehavssøyene:** Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand
- Filippinene:** Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117
- Syd-Afrika:** Ambassador College, P.O. Box 5644, Cape Town 8000
- Zimbabwe:** Worldwide Church of God, P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare
- Nigeria:** Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State
- Ghana:** Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra
- Kenya:** Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya
- Mauritius og andre øyer i Det indiske hav:** Ambassador College, P.O. Box 888, Port Mauritius
- USA (verdenshovedkvarteret):** Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

DETTE HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENSD-VIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE.

Det er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte Kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

